

тия доказателства, вий г-да сѫдии, въ състояние сте да отговорите считате ли русското правителство, съ неговото сегашно поведение, което то държи спрямо настъ, нашата държава, за неприятелски настроено или не. Азъ, за еебъ си, ще се огранича да кажа само, че, ако една държава се стрѣми и има за главна цѣлъ да махне държавният глава на друга една държава, то това е неприятелско дѣйствие, неприятелска постѣжка раг exelance; не може да бѫде по-неприятелски настроена държава. Ето защо азъ минавамъ, г-да сѫдии, първия елементъ на прѣстѣплението; считамъ го като доказателство сѫществуващо, и пристѣживъ къмъ втория: — »споразумѣние и сплѣтни.« Въпроса за сѫществуванието на факта, който да доказва този елементъ, слѣдва отъ разрѣшението на другитѣ два. Ако ний достатъчно се убѣдимъ въ сѫществуванието на неприятелски настроена държава, и, второ, ако има водени съ тази държава, и нейнитѣ агенти споразумѣние, то тия споразумѣния ний ще ги нарѣчемъ съ думитѣ на закона: »споразумѣние и сплѣти,« и ще считаме, че втория елементъ на прѣстѣплението е доказанъ и сѫществува.

Третий елементъ е споразумѣние и сплѣтни да сѫ водени съ тази неприятелски настроена държава, или нейнитѣ агенти. Отъ въпроситѣ, които давахъ на посѫдимитѣ, вий, г-да сѫдии, сте забѣлѣзали, че азъ се стрѣмяхъ да узная, съ кои именно институти на руската държава сѫ водени сплѣтни и споразумѣния, и да ли ние можешъ да считаме, че тия сплѣтни и споразумѣния сѫ водени съ държавата и нейнитѣ агенти. Като на фактъ, който изобличава подсѫдимитѣ въ извѣршване не прѣстѣплението, и специално, — който оказва на сѫществуванието на този елементъ, азъ се силавамъ на собственния дневникъ на Миларова. Самъ той назва въ него: — »Азъ се обвѣрзахъ прѣдъ Руссия.« — Съ какво? — »Да лиша отъ животъ господаря на България.« Сега когато той самъ говори, то е съвѣршенно излишно да доказвамъ по-нататъкъ, водени ли сѫ прѣговори съ тази държава или не. Но г-да защитниците на подсѫдимитѣ ще бѫдатъ непрѣменно скептици. Непрѣменно тѣ ще искатъ да докажатъ, че само едната забѣлѣжка въ дневника на подсѫдимия Миларовъ, че той тѣржественно сѫ е обѣщаъ прѣдъ Пуссия, е недостатъчна да се счита, че той дѣйствително е водилъ съ тая държава — Руссия — споразумѣний и сплѣтни. Въ такъвъ случай, когато не бихте се съгласили